

[O Królikarni](#) [Wizyta](#) [Wydarzenia](#) [Wystawy czasowe](#) [Zbiory](#)

[Działalność naukowa](#) [Edukacja](#) [Multimedia](#) [Kontakt](#)

[Strona główna](#) / [Wystawy czasowe](#)

Wystawy czasowe

Wystawy czasowe

Planowane

Obecne

Minione

RELACJA WARSZAWA – ZAKOPANE

wystawa współorganizowana przez Muzeum Narodowe w Warszawie i [Muzeum Tatrzańskie im. Dra Tytusa Chałubińskiego w Zakopanem](#)

23 kwietnia – 6 sierpnia 2017

Muzeum Rzeźby w Królikarni – oddział Muzeum Narodowego w Warszawie

19 maja – 2 września 2018

[Galeria Sztuki XX wieku w willi Oksza](#) – filia Muzeum Tatrzańkiego w Zakopanem

23 kwietnia 2017 (niedziela), godz. 18.00 – wernisaż wystawy w Muzeum Rzeźby w Królikarni, wstęp wolny

Zielnik mchów tatrzańskich Tytusa Chałubińskiego, obrazy Zofii Stryjeńskiej, rysunki Witkacego, rzeźby szkoły zakopiańskiej, tkaniny i zabawki tworzone przez uczniów Antoniego Kenara, modernistyczne projekty schroniska w Morskim Oku, kolaże Jana Dziaczkowskiego oraz nowe prace Zbigniewa Rogalskiego i Igora Omuleckiego – to tylko niewielka część tego, co będzie można zobaczyć od 23 kwietnia 2017 roku w Muzeum Rzeźby w Królikarni, a w 2018 roku w zakopiańskiej Galerii Sztuki XX wieku w willi Oksza. Podążając śladami twórców, którzy z powodu swojej profesji, pasji lub

upodobań towarzyskich krążyli między Warszawą a Zakopanem, wystawa opowie o silnej, kulturotwórczej więzi pomiędzy dwoma stolicami: polityczną i zimową.

Ekspozycję otworzy fragment Panoramy Tatr – olbrzymiej kompozycji prezentowanej od 1896 roku w specjalnie zbudowanej rotundzie na warszawskich Dynasach. Zgodnie z dziewiętnastowieczną modą na panoramy przedłużeniem obrazu była iluzjonistyczna scenografia. Aby wybudować sztuczne góry, do stolicy sprowadzono koleją kilka ton tatrzańskiego granitu. Panorama Tatr już nie istnieje, ale po 120 latach jej fragment będzie można ponownie zobaczyć w Warszawie – w rotundzie pałacu w Królikarni.

Zakopane to miasto, które z inicjatywy warszawskiego lekarza Tytusa Chałubińskiego uzyskało w drugiej połowie XIX wieku status stacji klimatycznej, czyli uzdrowiska. Przyciągało obietnicą leczenia gruźlicy, ale, jak pisze malarz Rafał Malczewski, wywoływało – także u zdrowych – choroby ducha i stan twórczego rozgorączkowania. Symbolem artystycznego fermentu w Zakopanem stał się Witkacy. Twórca dopisał do listy spożywanych psychoaktywnych substancji „zakopianinę” – metaforę przedziwnej atmosfery miasta, która niejednego przyciągnęła, ale także i pogrążyła. Regulamin słynnej Firmy Portretowej artysty powstał w Warszawie, ale firma realizowała zamówienia pod dwoma adresami: stołecznym i zakopiańskim. Legendarne spotkania w willi Witkacego barwnie opisywała warszawska feministka Irena Krzywicka. Na wystawie w Królikarni i rok później w willi Oksza zobaczymy dzieła sztuki, które odzwierciedlają splecione towarzyskie biografie zakopiańskich twórców.

Tatry – powszechnie uznane dobro narodowe – inspirowały do fantazjowania i snucia utopijnych projektów ich przebudowy. W 1936 roku, po śmierci Józefa Piłsudskiego, zrodził się nawet pomysł, aby Giewont uznać za pomnik wodza wystawiony mu przez naturę. Międzywojnie to także okres tworzenia infrastruktury turystycznej, wówczas zbudowano m.in. kolej linową na Kasprowy Wierch, której stacje projektowało małżeństwo warszawskich architektów – Anna i Aleksander Kodelscy. Willa przypominająca dolny pawilon tego wyciągu jeszcze w tym samym roku stała w Warszawie na Żoliborzu. W Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej następowało umasowienie ruchu turystycznego. Koło przedwojennych willi i pensjonatów wyrastały ośrodki wypoczynkowe. „Alibabki”, „Skaldowie”, „Niebiesko-Czarni” nakręcili swoje teledyski w góralskich chatkach i tatrzańskich krajobrazach. Na wystawie wzrost popularności Zakopanego świetnie obrazuje kolaż Jana Działkowskiego, który w górski pejzaż wkleił socrealistyczne osiedla mieszkaniowe Warszawy – to lokatorzy z tych budynków wypełnią Krupówki i zalegną na tatrzańskich zboczach.

Wystawa, która powstała dzięki współpracy muzeów warszawskiego i zakopiańskiego, nie tylko prezentuje, lecz także podtrzymuje relacje dwóch miast. W czasie trwania edycji warszawskiej, grupa ośmiu stołecznych artystów i artystek, wybranych w otwartym konkursie, wyjedzie na [plener w Dolinie Pięciu Stawów Polskich](#). Wypracowane tam koncepcje nowych prac pokażą publiczności po powrocie do Warszawy, w parku Morskie Oko położonym nieopodal Muzeum Rzeźby.

Dla tych, którzy będą chcieli zgłębić historyczne relacje łączące Warszawę i Zakopane, został przygotowany obszerny katalog zawierający reprodukcje prawie dwustu obiektów prezentowanych na wystawie.

[Czytaj więcej o wystawie >>>](#)

[Program wydarzeń towarzyszących >>>](#)

Twórcy: Ludwik Boller, Wojciech Brzega, Henryk Burzec, Leon Chwistek, Jan Cykowski, Józef Czajkowski, Czesław Domaniewski, Jan Działkowski, Kazimierz Fajkosz, Wiktor Górka, Anna Górka, Władysław Hasior, Stanisław Janowski, Wojciech Jastrzębowski, Józef Kandefer, Antoni Kenar, Władysław Klejn, Stanisław Kokesz, Stanisław Kulon, Magda Leja, Rafał Malczewski, Henryk Morel, Roman Olszowski, Igor Omulecki, Stefan Osiecki, Grzegorz Pecuch, Edward Piwowski, Józef Rajchel, Zbigniew Rogalski, Antoni Rząsa, Rita Sacchetto,

Jerzy Sacha, Henryk Schabenbeck, Władysław Skoczylas, Jerzy Skolimowski, Oskar Sosnowski, Zygmunt Sowa-Sowiński, Zofia Stryjeńska, Karol Stryjeński, Jan Szczepkowski, Ludomir Szpadkowski, Kazimierz Przerwa-Tetmajer, Stanisław Witkiewicz, Stanisław Ignacy Witkiewicz, Jan Koszczyc Witkiewicz, Leon Wyczółkowski, August Zamojski, Tadeusz i Stefan Zwoliński, zespoły architektoniczne biorące udział w konkursie na schronisko w Morskim Oku w 1959 roku, uczniowie i uczennice: Państwowej Szkoły Przemysłu Drzewnego w Zakopanem, Państwowego Liceum Technik Plastycznych w Zakopanem, ASP w Warszawie, twórcy ludowi i inni

Kuratorka wystawy: Katarzyna Kucharska-Hornung
Współpraca kuratorska: Julita Dembowska, Karol Hordziej
Architektura wystawy: Agnieszka Tarasiuk
Producentka wystawy: Ewa Kozik
Współpraca przy produkcji: Dorota Pabel, Joanna Trznadel (Muzeum Tatrzańskie w Zakopanem)
Projekt identyfikacji wizualnej: Magdalena Frankowska, Artur Frankowski / Fontarte
Komunikacja: Alicja Latkowska, Emilia Pomiankiewicz (Muzeum Tatrzańskie w Zakopanem)
Program wydarzeń towarzyszących: Julia Łuczywo

Patronat Honorowy:
Jacek Krupa – Marszałek Województwa Małopolskiego
Hanna Gronkiewicz-Waltz – Prezydent m.st. Warszawy

Partner wystawy: [PKP Intercity S. A.](#)
Współpraca: [Schronisko Górskie PTTK w Dolinie Pięciu Stawów Polskich](#)
Patroni medialni: Polskie Radio, Telewizja Polska, Magazyn Zwierciadło, Gazeta Wyborcza, cojestgrane24

Fotografie:

1. Stefan Osiecki, Jerzy Skolimowski, Zakopane, Kasprowy, 1935, MNW
2. Plakat wystawy
3. Zofia Stryjeńska, Ogień, 1928, MNW
4. Stanisław I. Witkiewicz, Fantazja-Bajka, 1922, MNW
5. Autor nieznany, Dziewczynka, ok. 1930, SHS
6. Zabawka projektowana w Państwowym Liceum Technik Plastycznych w Zakopanem pod kierunkiem Antoniego Kenara (1948–1949)
7. Jan Dziaczkowski, bez tytułu, z cyklu „Góry dla Warszawy”, 2009

[powrót](#)

[Mapa serwisu](#) [O Królikarni](#) [Wynajmy](#)

Kontakt

Muzeum Rzeźby
im. Xawerego
Dunikowskiego
ul. Puławska 113a
02-707 Warszawa
tel. (22) 843 15 86
e-mail:
krolikarnia@mnw.art.pl

Newsletter

Jeżeli chcesz otrzymywać
przydatne informacje z
Królikarni

Podaj swój adres e